

CRIȘAN, GEORGE

n. 7 noiembrie 1887, Beiuș, jud. Bihor

d. 23 iunie 1935, București

S-a născut în familia meșterului tăbăcar Ilarie Crișan, fiind unul dintre cei cinci copii ai acestuia. A rămas la o vârstă fragedă orfan de mamă.

Studiile superioare le-a făcut la Facultatea de Drept a Universității din Budapesta, unde obține atât licența, cât și titlul de doctor în științe juridice.

Tânărul aspirant s-a înscris în Baroul Arad pentru stagiatură în perioada 5 februarie 1909-1 septembrie 1912, iar începând cu data de 12 noiembrie 1912 se înscrie ca avocat definitiv în baroul arădean și își deschide propriul birou.

În scurta perioadă până la izbucnirea războiului, tânărul avocat se implică în acțiunile menite să mențină trează conștiința de neam a românilor din comitatul Aradului. El a devenit un apropiat al liderilor importanți ai mișcării naționale. A ajuns să facă parte din conducerea Partidului Național Român.

Evenimentele din toamna anului 1918 îl găsesc foarte implicat. Fiind un colaborator al lui Ștefan Cicio-Pop, odată cu înființarea Consiliului Național Român Central, a fost mereu la dispoziția acestui for. Astfel, în timpul tratativelor româno-maghiare de la Arad, G. Crișan a fost desemnat secretarul părții române.

Organizându-și propriul aparat de lucru, Consiliul Național Român Central îl avea președinte pe Ștefan Cicio-Pop, iar secretari pe G. Crișan, Sever Miclea și Petru Groza. G. Crișan va semna în calitate de secretar, iar Cicio-Pop în calitate de președinte al Marelui Sfat al Națiunii Române din Ungaria și Transilvania, manifestul *Către popoarele lumii* (18 noiembrie 1918). Semnătura celor doi apare și pe convocatorul Adunării Naționale (20 noiembrie).

A fost ales în comitetul de conducere al CNR din comitatul Arad, alături de Ștefan Cicio-Pop, Vasile Goldiș și alți trei reprezentanți ai PSD.

Bucurându-se de prestigiu în rândul conaționalilor săi, a fost ales delegat la Marea Adunare Națională din partea cercului electoral Aletea-Sântana, cu ocazia adunării ce a avut loc în 26 noiembrie.

Înainte de a lua parte la evenimentele de la Alba Iulia, este trimis de către Consiliul Național Român să participe la Congresul General al Românilor din Bucovina. Aici a vorbit în numele Transilvaniei și Banatului (28 noiembrie).

Dr. George Crișan a fost desemnat unul dintre secretarii Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, alături de Silviu Dragomir, Laurențiu Oanea, Ionel Pop, Victor Deleu ș.a. De asemenea, a fost ales în Marele Sfat Național al Transilvaniei.

După Unire a fost desemnat să facă parte din delegația română la Conferința de Pace de la Paris.

În anul 1919 a fost desemnat să facă parte din delegația română de la Conferința Internațională de la Haga.

La alegerile parlamentare din noiembrie 1919 a obținut mandatul de deputat în circumscripția Vașcău.

El a rămas un activist de marcă al PNR și apoi al PNT. Astfel, în timpul guvernării PNT a fost secretar de stat la Ministerul Lucrărilor Publice și Comunicații (1931-1932). A făcut parte din conducerea organizației Transilvania-Banat a partidului, fiind un colaborator apropiat al liderilor ardeleni, Iuliu Maniu și Al. Vaida-Voevod. A îndeplinit chiar și funcția de

secretar al acesteia. Pentru o lungă perioadă de timp a fost și președintele organizației județene Bihor a Partidului Național Țărănesc.

La alegerile din 1931 a obținut un nou mandat de deputat de Bihor, când a fost ales și vicepreședinte al Camerei Deputaților.

A mai fost președintele Casei Naționale de Economii și Cecuri Poștale.

Conform registrului avocaților definitivi din Baroul Arad a fost avocat practicant până în 30 decembrie 1920, apoi după o pauză din 5 august 1926 până în 18 ianuarie 1927.

A publicat în presa românească articole politice, dar și studii de specialitatea drept internațional sau de analiză politică. În anul 1929 a editat volumul *Două politici*, iar în 1930 *Un nou program de finanță publică*.